

ÉLJÜK AZ IGÉT!

ÉLETIGE: 2018. április hóban: (Jer. 17, 7-8...):

**„Áldott az az ember, aki az Úrban bízik, akinek az Úrban van a reménye.
Olyan lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely gyökereit egészen a folyóig ereszti.”**

Tematizálás - . Kedves N véreim és Testvéreim ! Mária Magdolna nemcsak nézte az Urat, hanem meglátta benne a mennyei Atya irgalmasan szeret Fiát. Lélekben együtt szenvedett vele a keresztfán alatt – talán azt a véres keresztfát át is ölelte - de látta feltámadása után is, mint a dicsőség Urát, ott már a Mester lábait ölelte át. De mi, s valamennyi tanítvány, akik hallgatunk rá, lélekben átöleljük, befogadjuk életünkbe az áldott Üdvözítőt, s szinte belé gyökeredzünk teljes bizalommal; mert megízleltük, mily édes az Úr, s megtanultuk, hogy Jézusban az igazság. Ahogy már Jeremiás réges-rég megírta: „Áldott az az ember, aki az Úrban bízik, akinek az Úrban van a reménye. Olyan lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely gyökereit egészen a folyóig ereszti.” (Jer.17,7-8). Ezt, a Krisztusba gyökeredző életformát nevezzük meggyz desés életnek – az Úrban. Ez a meggyz des, a bizalom számtalan gyökérszállával kapaszkodik bele a felismert igazságba, s hatja át az ilyennek egész gondolkodásmódját, s érzelmi életét. Szent Pál pedig rámutat arra, hogy ennek a bizalomnak alapja van, még hozzá milyen szilárd alapja (!), aki nem más, mint Jézus, a Krisztus, Isten Fölkentje, szent Fia, a megtestesült Igazság. az, akibe a hittel megérintett emberi szív belegyökeredzik. Ezt így fejezi ki: „ha valóban rá hallgattatok, megtanultátok, hogy Jézusban van az igazság.” (Ef. 4,21.) egy látható személy, a Láthatatlan Személynek Képmása. Fentr l való! Szeretett l lett láthatóvá - érettünk, hogy meg tudjunk Benne fogódzkodni. A fogódzkodás pedig lelki értelemben nem más, mint a bizalom. Akárkiben nem bízhatunk meg. Teljesen megbízható embert nem is lehet találni. A legnehezebb helyzetekben pedig jóformán mi is mondhatjuk, amit a bibliai beteg mondott a fürdőnél: „Nincs emberem!” (János ev. 5,7) Vagyis nincs, akiben megbízhatnék, hogy segítsen rajtam. A keresztség szív mégis talál egy megbízható személyt, s ez Jézus, aki szeretett l meghalt értünk. , az Örök Jótól jött, minket is err l a Jóról tanított, ugyanakkor a jóra, s ehhez a Jóhoz vezet. méltó a bizalomra. Különben a bizalom maga is jó - miként a szeretet - és örök érték:Életünk egyik legfontosabb java. De minek okán „senki sem jó, csak az Isten”, (Lk.18,19), ezért senkiben sem érdemes totálisan megbízni, csak benne. A bizalmat maga is gyakorolta, mert az Atya bizalmi embere volt. S Jézus ezt az isteni bizalmat át is élte, mert az Atya t a halál sötét völgyéb l is kivezette. Mi T le vesszük a bizalmat, s pontosan ezért bízunk benne: Bel le merítünk, s kiáltjuk:Jézusom, bízom Benned! S valahányszor ezt kiáltjuk, növekszünk a bizalomban – Isten iránt, s részben minden ember iránt. Ez a bizalomban való növekedés, Isten iránt, korlátlanul növekedhet. t le nem kell félnünk, hogy visszaél vele, ha nagyon kitárulkozunk, mert Isten nem él vissza bizalmunkkal. Jézus ugyanis él, de nem „visszaél”. Ez utóbbit a sátán teszi. Ha feltárjuk belső világunkat a sátán előtt, akkor vissza fog ezzel élni! De ha Jézus előtt tárjuk fel, ezért meg fog jutalmazni segítségével. Jó tudni, hogy az emberek zöme a sötét angyal befolyása alatt él, ezért hasonlóképpen vissza is élnek bizalmunkkal. A visszaélés bizalmatlanságot, vagyis megrendült bizalmat eredményez. Ezért mondja a próféta: „Átkozott az az ember, aki emberben bízik, aki halandóra támaszkodik, és szíve elfordul az Úrtól”. (Jer. 17,5:) Ez a kemény igei fogalmazás nem akarja kiirtani szívünkben l az emberek iránti bizalmat, csupán óvatosságra, fenntartásra int bennünket. - Ennek ismeretében könnyen rájöhethetünk, hogy az emberekben lehet ugyan bízni, mondhatnám: Kell is bízni, de módjával és óvatosan. Ahogy Urunk tanítja: „Nézzétek, úgy küldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé! Legyetek tehát okosak, mint a kígyók, és egyszer ek, mint a galambok!” (Mt.10,16). A kígyó nem megy fejvel a falnak:Vagy megkerüli, vagy átmászik azon keresztül. Itt a kígyó egy pozitív jelkép. Az óvatosság nem félelmet, hanem bölcsességet jelent amely a galamb szelídségével, kedvességével kell, hogy párosuljon. - Vétkeznék én magam is a szeretet ellen, ha a bizalmatlanságot venném kiindulási alapnak. Minden emberi közösségnek alapja a bizalom. Bizalom nélkül összeomlik minden emberi érintkezés és kommunikáció. S t, a krisztusi ember kötelessége gerjeszteni a bizalom mértékét a társadalmi közérinthetésben. Az említett óvatosság egy jó tanács számunkra az Úrtól, melyet az Úr azért ad nekünk, hogy ne csalódjunk. Az Isten előtt való teljes megnyílás viszont nem okoz csalódást. Ezért a közmondás: Aki Istenben bízik, az nem csalatkozik! S t, T le kapjuk az emberek felé is a mindenkori alapvető bizalmat. Ez a különbség a feltételhez kötött és a feltétlen bizalom között.

Téma. - A szeretet, az f parancs, a bizalom pedig a szeretet része. Igaz más az a szeretet, amellyel Istent kell szeretnünk (ez teljes erővel történik), s más az a szeretet, mellyel felebarátunkat kell szeretni (ket

csak annyira, mint önmagunkat.) De ez áll a bizalomra is, amit fentebb láttuk. Ezt szemmel tartva, de mégis azt kell mondanunk, hogy a bizalom is, a szeretet is egyetlen megbonthatatlan egység, mint egy fizikai törvény, mint egy közlekedő edény. Egyik hat a másikra. **A téma tehát maga a b i z a l o m, mely Isten szeretetébe gyökerezik.** Aki ezzel rendelkezik, hasonló a folyóvíz partjára ültetett fához, melynek gyökerei soha nem száradnak el. – Érdekes felismerés az, hogy Isten is képes bízni az emberben. – Azután: hogy csak a bajbajutott ember kerül olyan helyzetbe, ahol alkalma nyílik megtanulnia bízni, reménykedni egy személyhez f z d jóindulatban. – Ugyancsak idevágó felismerés az, hogy a bizalom el játéka egy személyes kinyílás, ahogyan ezt láthattuk a szamariai asszony és Jézus párbeszédénél. De ha már itt tartunk: Akkor a bizalom egyfajta szomjazás is; ami a szeretetről is elmondható. Az egymás megismerése, a belső világunkkal való közeledés és kinyílás a másik felé – jókor jött alkalom a bizalom gerjesztésére. A bizalom – majdnem reménynek is mondhatnánk: Természetfeletti erő, ha Istenre irányul. A keresztre feszített Jézust is eképen gúnyolták az ott állók: „Az Istenben bízott. Mentse hát meg, ha akarja. Hisz azt mondta: Isten Fia vagyok.” (Mt27,43) A bizalom próbája ez, amikor megremegteti a bizalmatlanság szelleme a bizalmat, hogy az összeomljon. Egy sötét alagút, egy tüzes kemence, egy orkán, mely a fát gyökerestül akarja kicsavarni, egy ütközet, egy ostrom, mely egy szilárd objektumot akar megrendíteni: Ez a bizalomnak érettségi vizsgája, vagy egyetemi szigorlata. A szentpáli ige Jézusra ezt így alkalmazza:

„Igen, gondoljatok rá, aki a b nösök részéről ekkora ellentmondást viselt el, hogy ne lankadjatok, és bens leg el ne csüggedjete.” (Zsid12, 3). Az élet harca a bizalom próbatételében d l el: Vagy elveszítjük lelkünket, vagy megmentjük azt. De – Jézusunkra alkalmazva Jeremiás próféciáját – mondhatjuk: „Áldott az az ember, (JÉZUS) aki az Úrban (az ATYÁBAN) bíz, akinek az Úrban van a reménye. Olyan lesz, mint a víz (SZENTLÉLEK, akinek oldalából az él vizek forrása fakad) mellé ültetett fa, amely gyökereit egészen a folyóig ereszti.” A bizalom gazdag gyümölcsöt terem. Mert mi nem önmagunkban bízunk, hanem a könyörül Istenben. Az gyümölcse soha nem megy tönkre, levele nem hervad el. Ha már az emberi teljesítést keressük: Ez a legnagyobb, amit az ember itt Földön képes tenni: Teljes alázattal, türelemmel és várakozással rábízni magát Istenre, az atyai gondviselésére.

Akció-program. – A bizalom mindig hangsúly kérdése. Lehet bízni önmagunkban, eszünkben, rátermettségünkben; társainkban, a tudományban, az eszközökben (hogy a cérna még tartja) sok mindenben anélkül, hogy Istent megbántsunk vele. De a f hangsúlynak mindig Istenen kell lenni. Mi nem a lovaink izomerejében bízunk, amely majd kiragad minket az elvesztett csata színteréről, hogy minket megmentse. A Zsoltáros is erre utal, amikor Isten véleményét írja le: „Nem a ló erejében telik öröme, nem leli tetszését a harcok izmaiban. Azok tetszenek az Úrnak, akik félik t, akik bíznak jóságában és kegyelmében.” (Zsolt. 147, 10-11). Akinek van él Istene, az úgy veszi hasznát ennek a hitének, hogy bízni Istenében egy mindenképp fölött való bizalommal. Ügyének intézését nem a takarítónak re bízza, hanem a vállalat-igazgatóra. Az Isten nélkül berendezett élet arra kényszeríti az embert, hogy f be-fába kapaszkodjon, s a segítséget, a megoldást ügyére, gondjára – mindenestül onnan várja. Elcsúszott a hangsúly a Teremtől – a teremtményre. Az esti exámenben (lelkiismeretvizsgálatban) feltehetem magamnak a kérdést: Ma nem tapadtam-e egy teremtményhez túlságosan az én bizalmammal – mindent attól várva – megvetve és elutasítva Istent, atyai segítséggel együtt?

Tanúságtétel. – Egy színpadi szereplés mindig nagy izgalommal jár. Azt hiszem, nem vagyok ezzel egyedül. De néha adódik egy szereplésre szóló alkalom, s akkor el kell állni, de hogyan tegyem félre az izgalmat? Persze, szükség van egy alapvető önbizalomra. De ilyenkor az megremeg. S ha alapok megremegnek, hogyan marad meg az építmény, vagyis a szereplés? De látom színész-társaimon is ezt a hidegborzadályt. – Találtunk erre egy jó terápiát. Öntsük ki a szívünket Isten elé közös buzgó imában. Ettől fogva minden eladás előtt az egész csoporttal együtt imádkoztunk. – Ima közben figyeltem az arcokat, ahogyan azok ráncai kezdtek kisimulni, megnyugodni. – No de magam is éreztem egy, (talán fönti, de) baráti hátbavágást: Ugyan, ne ijedj meg! A 2-3 perces ima megtette a hatását. Nem azt mondom, hogy megszűnt a druk, de annak gyilkos fullánkját – tovább nem éreztük. Ez társaim arcán is megjelent. Hogy aztán mennyi bizalmat tudunk elhelyezni abban az imában (?) – azt csak a Mindenható tudja. De az segítségét sosem nélkülöztük. Bátorság, nyugalom, s bizakodás szállt belénk – s még hozzágondoltuk: Uram, hiszen Érted tesszük!

Levelesháza.

IGEI IMA : Drága JÉZUS ! A bizalmat a Te tekintetedből merítem. Kérlek, nézz rám, tekints az én bizonytalankodó és bizalmatlan szívemre. – ntsd belém azt a rád hagyadkozó kegyelmet, mely minden félelmet és gyanakvást messze elűz belőm világomból, s egész lényével Rád támaszkodik:Ámen.

Egy bizalomban növekvő életet kívánok minden kedves Nővéremnek és Fivéremnek: Imával-